👩‍🏫 מהדורה למורה – הפתק שלא נשלח

סיפור קצר · כיתה ט' · נפש ורגש · מסלול רגיל

💡 מבנה הדף: פתיחה ← טקסט בפסקאות מסומנות ← חלק א' איתור (רמה א') ← חלק ב' הסקה, השוואה ומונח (רמה ב') ← חלק ג' טיעון ועמדה (רמה ג') ← משימת כתיבה ← כרטיס יציאה.

חלק א' – איתור מידע

1. מה היה כתוב בפתק של אביב (פסקה א')? · "אני חושב שאת מיוחדת. אם תרצי, אפשר לשבת יחד בטיול השנתי."

2. ציינו שני דברים שאביב אהב בנגה (פסקה ב'). · צחקה בקול בלי להתבייש; התווכחה עם המורה ויצאה עם חיוך; החדר נהיה מואר כשנכנסה.

3. מה שמר אביב בקופסה הקטנה מלבד הפתק (פסקה ח')? · כרטיס מהופעה ראשונה, אבן מהים, תמונה עם סבא.

חלק ב' – הסקה, השוואה ומונח

4. (הסקה) מדוע אמר אביב לאמו שהוא חולה (פסקה ה')? מה אפשר להסיק מכך על הדרך שבה הוא מתמודד עם רגשותיו? · כי היה קל יותר מלהסביר את מה שהרגיש; הוא מתבייש או מתקשה לדבר על רגשות ומעדיף להסתיר אותם.

5. (השוואה) השוו בין התגובה של אביב ביום שראה את נגה ועידן לבין מצבו בערב ליד המדורה. מה השתנה ומה נשאר? · ביום – בריחה, הסתרה, כאב חזק (לא אכל). בערב – עדיין צביטה, אבל הוא מצליח לשים לב גם לדברים טובים: כוכבים, שירה, חברות. הכאב נשאר אך פינה מקום לנחמה.

6. (מונח) המונח "אינטליגנציה רגשית" פירושו היכולת לזהות רגשות, לכבד אותם ולהגיב אליהם בתבונה. הסבירו כיצד דניאל מפגין אינטליגנציה רגשית באוטובוס. · הוא לא שואל ולא לוחץ, יושב בשקט; מכיר בכאב ("ברור שזה כואב"); מכבד את בחירתה של נגה; מחזק את ערכו של אביב; מכניס הומור עדין (החטיפים).

חלק ג' – טיעון ועמדה

7. אביב לא שלח את הפתק. יש האומרים שהיה צריך להעז ולתת אותו בכל מקרה, ויש האומרים שעשה נכון כשוויתר. באיזו עמדה אתם תומכים? נמקו, והסתמכו על פרט אחד לפחות מן הסיפור. · תשובה פתוחה: עמדה + נימוק + ראיה (הפחד מהלעג, הבחירה של נגה, "לפחות הרגשתי משהו אמיתי").

משימת כתיבה – מה בודקים

8. כתבו את הסיפור מנקודת המבט של דניאל: מה ראה ליד הלוקרים, ומה חשב באוטובוס (8–10 שורות). · גוף ראשון, עקביות עם עלילת הסיפור, ביטוי רגשות, פרטים מן הסיפור.

📋 מחוון לתשובה הפתוחה (חלק ג')

4 – מצוין · עמדה ברורה בפתיחה; שני נימוקים הגיוניים; הוכחה או דוגמה מדויקת מן הטקסט (עם ציון פסקה); סיכום; לשון תקינה ומכבדת.

3 – טוב · עמדה ברורה; נימוק אחד מפותח היטב; דוגמה מן הטקסט או מן הניסיון; מבנה מסודר.

2 – חלקי · עמדה קיימת אך לא חדה; נימוק כללי; אין דוגמה או שהדוגמה אינה קשורה.

1 – בהתחלה · חוזר על הטקסט בלי עמדה, או עמדה בלי נימוק.

✏️ דף עבודה – 💌 הפתק שלא נשלח

שם: _____ **כיתה:** _____ **תאריך:** _____

סיפור קצר · כיתה ט' · מסלול רגיל

💡 יש רגשות שקשה לדבר עליהם, במיוחד בגיל 15: התאהבות ראשונה, אכזבה, לב שבור. בסיפור הקצר שלפניכם תפגשו את אביב ואת חברו הטוב. שימו לב איך כל אחד מהם מתמודד עם מה שהוא מרגיש.

סיפור קצר

💌 הפתק שלא נשלח

א במשך שלושה חודשים כתב אביב את אותו פתק. הוא התחיל אותו בשיעור ספרות, מחק בשיעור מתמטיקה, וכתב מחדש בלילה, מתחת לשמיכה, באור של פנס קטן. בפתק לא היה הרבה: "אני חושב שאת מיוחדת. אם תרצי, אפשר לשבת יחד בטיול השנתי." שתי שורות. אבל בכל פעם שקרא אותן, הלב שלו פעם כאילו רץ מרתון.

ב נגה ישבה שלושה שולחנות לפניו. היא צחקה בקול רם כשמשהו הצחיק אותה, בלי להתבייש, והייתה היחידה שהתווכחה עם המורה להיסטוריה ויצאה מהוויכוח עם חיוך. אביב לא ידע להסביר מה בדיוק מצא בה. הוא רק ידע שכשהיא נכנסה לכיתה, החדר נהיה קצת יותר מואר.

ג את הסוד ידע רק דניאל, החבר הכי טוב שלו מכיתה א'. "תן לה את הפתק כבר," אמר לו דניאל בכל הפסקה. "מה הדבר הכי גרוע שיכול לקרות?" אביב ידע בדיוק מה הדבר הכי גרוע. הוא דמיין אותו כל לילה: נגה קוראת, מרימה גבה, מראה לחברות שלה, וכולן צוחקות.

ד ביום שלפני הטיול הוא החליט. הפתק היה מקופל בכיס, הידיים הזיעו, והוא חיכה לה ליד הלוקרים. אבל לפני שהספיק להוציא אותו, ראה אותה מתקרבת – יחד עם עידן מט' 4. הם צחקו על משהו, והיא נתנה לו את הכובע שלה להחזיק. אביב לא שמע מה אמרו. הוא רק הבין, בבת אחת, שהמקום בטיול כבר תפוס. הוא הסתובב והלך מהר לשירותים, כדי שאף אחד לא יראה את הפנים שלו.

ה באותו ערב לא אכל. אמא שלו שאלה אם הוא חולה, והוא אמר שכן, כי זה היה קל יותר מלהסביר. בלילה הוציא את הפתק מהכיס, והחזיק אותו הרבה זמן. הוא רצה לקרוע אותו, ולא הצליח. כאב לו במקום שלא ידע שקיים – לא בבטן ולא בראש, אלא איפשהו באמצע.

ו למחרת, באוטובוס לטיול, דניאל התיישב לידו בלי לשאול כלום. אחרי חצי שעה של שתיקה, אמר: "ראיתי אתמול." אביב לא ענה. "אתה יודע," המשיך דניאל, "זה לא אומר שאתה לא שווה משהו. זה רק אומר שהיא בחרה אחרת. זה מותר לה." אביב הסתכל מהחלון. "אני יודע," אמר. "אבל זה עדיין כואב." "ברור שזה כואב," אמר דניאל, ושלף מהתיק שקית חטיפים. "בגלל זה הבאתי חטיפים."

ז אביב צחק, לראשונה מאז אתמול. זה לא תיקן הכול. בערב, ליד המדורה, הוא עדיין ראה את נגה ועידן יושבים זה לצד זה, ועדיין הרגיש את הצביטה. אבל הוא גם שם לב לדברים אחרים: לכוכבים שנראו כאן הרבה יותר ברורים מאשר בעיר, לשיר שכולם שרו יחד, ולדניאל שנרדם על הכתף שלו.

ח כשחזר הביתה, אביב לא זרק את הפתק. הוא הכניס אותו לקופסה הקטנה שבה שמר דברים חשובים: כרטיס מהופעה ראשונה, אבן מהים, תמונה עם סבא. "אולי יום אחד אצחק על זה," חשב. "ואולי לא. אבל לפחות הרגשתי משהו אמיתי."

📚 **מילים חשובות: פעם (הלב)** – דפק, הלם · **מרתון** – ריצה ארוכה מאוד · **להתבייש** – להרגיש מבוכה · **מקופל** – שקיפלו אותו כדי שיהיה קטן · **צביטה** – כאב קטן ופתאומי (כאן: בלב) · **לשלוף** – להוציא מהר · **מדורה** – אש גדולה שמדליקים בחוץ

חלק א': איתור מידע (רמה א')

1. **מה היה כתוב בפתק של אביב (פסקה א')?**

2. **ציינו שני דברים שאביב אהב בנגה (פסקה ב').**

3. **מה שמר אביב בקופסה הקטנה מלבד הפתק (פסקה ח')?**

חלק ב': הסקה, השוואה והבנת מונח (רמה ב')

4. **מדוע אמר אביב לאמו שהוא חולה (פסקה ה')? מה אפשר להסיק מכך על הדרך שבה הוא מתמודד עם רגשותיו?** (הסקה)

5. **השוו בין התגובה של אביב ביום שראה את נגה ועידן לבין מצבו בערב ליד המדורה. מה השתנה ומה נשאר?** (השוואה)

6. **המונח "אינטליגנציה רגשית" פירושו היכולת לזהות רגשות, לכבד אותם ולהגיב אליהם בתבונה. הסבירו כיצד דניאל מפגין אינטליגנציה רגשית באוטובוס.** (מונח)

חלק ג׳: טיעון והבעת עמדה (רמה ג׳)

7. אביב לא שלח את הפתק. יש האומרים שהיה צריך להעז ולתת אותו בכל מקרה, ויש האומרים שעשה נכון כשוויתר. באיזו עמדה אתם תומכים? נמקו, והסתמכו על פרט אחד לפחות מן הסיפור.

💡 (תזכורת לכתיבת תשובה מלאה: הצהרת עמדה ברורה + נימוק הגיוני + הוכחה או דוגמה)

☐ כתבתי עמדה ברורה ☐ הוספתי נימוק הגיוני ☐ הבאתי הוכחה או דוגמה

משימת כתיבה

8. כתבו את הסיפור מנקודת המבט של דניאל: מה ראה ליד הלוקרים, ומה חשב באוטובוס (8–10 שורות).

🎟️ כרטיס יציאה

1. משפט אחד מן הטקסט שאני זוכר/ת: _____
2. שאלה שעדיין יש לי: _____

איך הרגשתי בתרגול? ☐ 😀 ☐ 🙂 ☐ 😐 ☐ 😟